

چکیده

امروزه هر پژوهشی در زمینه ی چگونگی پرورش افرادی که بتوانند به صورتی خودانگیزانه و خودگردان، یادگیری- هایشان را افزایش دهند، یک امر مهم و اساسی است. هدف پژوهش حاضر مقایسه جهت گیری هدف، خودکارآمدی تحصیلی و اضطراب امتحان در دانش آموزان دختر تیزهوش و عادی شهر رشت بود، جامعه آماری آن شامل کلیه دانش آموزان دختر مقطع متوسطه دوم ناحیه دو شهر رشت در سال تحصیلی ۹۶-۹۵ است. حجم نمونه این پژوهش ۲۰۰ نفر (۱۰۰ دانش آموز تیزهوش و ۱۰۰ دانش آموز عادی) است که به شیوه نمونه گیری تصادفی انتخاب و با استفاده از پرسشنامه های جهت گیری هدف الیوت، خودکارآمدی تحصیلی زاژکوو و اضطراب امتحان ساراسون مورد بررسی قرار گرفت. تحلیل داده ها با استفاده از شیوه های آمار توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد) و آمار استنباطی (تحلیل واریانس تک متغیری و چند متغیری) انجام شد. کلیه تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS-ver20 انجام شد. نتایج نشان داد که در انواع جهت گیری هدف در اهداف تسلط گرایشی ($P=0/0001$)، و اهداف عملکرد اجتنابی ($P=0/0001$) بین دو گروه تفاوت وجود دارد و مقایسه میانگین ها حاکی از بالاتر بودن هدف تسلط گرایشی در دانش آموزان تیزهوش و هدف عملکرد اجتنابی در دانش آموزان عادی بود. مقایسه ابعاد خودکارآمدی تحصیلی نیز نشان داد دانش آموزان تیزهوش از اطمینان به خود در انجام تکالیف کلاس ($P=0/0001$)، بیرون از کلاس ($P=0/0001$) و مدیریت ($P=0/0001$) و نمره کل خودکارآمدی ($P=0/0001$) بیشتری نسبت به دانش آموزان عادی برخوردارند و تنها میانگین بعد اطمینان به خود در تعامل با دیگران دانش آموزان عادی بیشتر از دانش آموزان تیزهوش بود. در انتها مقایسه اضطراب امتحان در دو گروه نشان داد که میانگین دانش آموزان تیزهوش در اضطراب امتحان بیشتر از دانش آموزان عادی ($P=0/0001$) است. از این نتایج می توان این طور استنباط نمود که دانش آموزان مدارس تیزهوشان دارای جهت گیری هدف تسلط گرایشی، خودکارآمدی تحصیلی و اضطراب امتحان بیشتری نسبت به دانش آموزان عادی برخوردارند، که این مساله باید مورد توجه معلمان و سایر دست اندرکاران امر آموزش و پرورش عادی و دانش آموزان استثنایی قرار گیرد.

کلید واژه ها: جهت گیری هدف، خودکارآمدی تحصیلی، اضطراب امتحان، تیزهوشان